

אסון הרפת

יצחק זוהר קב. מרחב

היישוב היהודי בארץ ישראל היה קטן מאוד, מספר הרפתנים היה מועט וכולם הכירו את כולם.

אסון כנרת היה אסון בקנה מידה לאומי שהעסיק את המדינה שבדרך ואת הענף, תקופה ארוכה. היום לפני ... 60 שנה!

יוסף בכלבסקי כפר-4

יואל היבש כפר יחזקאל

האסיפה הכללית של ההתאחדות התקיימה בעמק הירדן, קבוץ דגניה א' התנדב לארגן ולארח בטוב טעם, את כל מאות הבאים לאסיפה. מזכיר ההתאחדות - אפרים שמרגד ניהל את האסיפה והחברה מרים ברץ, בירכה את המשתתפים עם ספורי בראשית על הרפת בארץ ישראל, במגוון הנושאים המקצועיים המעסיקים את הענף.

האסיפה הכללית של ההתאחדות התקיימה בעמק הירדן, קבוץ דגניה א' התנדב לארגן ולארח בטוב טעם, את כל מאות הבאים לאסיפה.

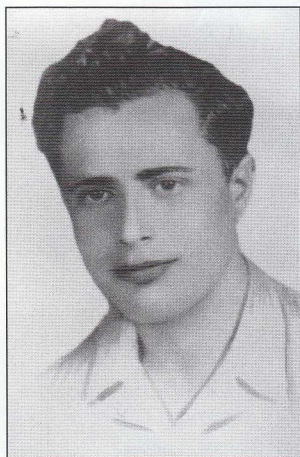
על אחת הספינות. הפלגנו בשקט, היתה שירה אדירה ושטנו באווירה מרוממת ונרגשת, אני עליתי על הסירה השניה, שהיתה כל הזמן מאחורי הראשונה. פתאום הרגשנו מים בתוך הנעליים (הסירות היו גם לדייג וגם לסחורות), התגברנו על הרעש של הסירה והודענו לספן שיש מים בסירה, הוא נתן סימן לספינה הראשונה והיא עצרה. התברר שאנחנו לא שטים עם מנוע, אלא נגררים עם חבל, ניתנה

האסיפה עברה בשלום וכולם חיכו למתנת הכנס - שייט לילי בכנרת, עד לעין-גב ושם, מסיבה סוערת על החוף. נתלתה רשימה על הלוח, רבים מאוד נרשמו ובהגיע שתי הספינות כולם הסתערו ועלו עליהן, מבלי לדעת כמה נמצאים בכל ספינה, כמאתיים רפתנים, התפרסו בשתי הספינות, ומילאו כל מקום פנוי.

הלילה היה ליל ירח מלא, הכנרת נראתה כמו ראי, שקטה ורגועה ומצב הרוח היה מרומם להפליא. מספר שלמה דורי שהיה

אייזיק פיינזילבר קב. עמיר

חיים קרפט קב. ניר-חיים

גיטה פרלסון קב. אפיקים

דב שואבי קב. העמל

דב

רבקה זונא קב. מזרע

נחמיה פרידמן קב. נגבה

נשקה גוסטמן קב. מרחביה

יהודית דרש קב. השרון

יהוש

הגענו לעין גב, קבלו אותנו אנשי עין גב, מדוכאים ומבוהלים. הנה מגיעים אנשי מרחביה, מזרע, כפר יהושע. הנה מתקהל קהל אנשים, על שפתה של הכנרת ועיני כולם, לכנרת היפה והאכזרית. אין אונים וחסרי כל עומדים כולם, עיניים זולגות דמעות ושאלה אחת פורצת: מה לעשות? הטלפון מצלצל בלי הרף, מזעיקים את המוסדות, את היישוב לעזרה. החברים יוצאים בסירות לכנרת ואני ביניהם. בידי כולם חבלים

שחיים וקסמן נפל למים וצעק "לשכב על הגב ולעשות תנועות בידיים וברגליים". חברה מקבוצת עיינות (רמת דוד) שלא ידעה לשחות סיפרה לי "שמעתי את קולו של חיים וראיתי את שני הילדים שלי וזה הציל אותי". על החוף היתה מהומה גדולה, לא ידעו מי היה על הסירה ומי חסר, השמועה עשתה לה כנפיים בכל הארץ הקטנה וכולם נהרו לחפש את הקרובים. כתב משה וינר מקבוצת "העמל"

פקודה - כל מי שעומד קרוב לחרטום הסירה, שיעבור לראשונה. מקבוצת השרון נסענו לאסיפה שתי חברות ואני, שתיהן אמרו לי שהן עוברות לסירה הראשונה. אני לקחתי את כבשנה ועפרוני והובלתי אותם לספינה הראשונה. שטנו לחוף, מרחק של קילומטר אחד והספינה חזרה לאסוף את האחרים, התברר שכאשר הספינה חזרה לסירה, ראו שהסירה צוללת בבת אחת, למעמקי הים, ספרו

ועוגנים, הירודים לעמקי הים, לאחר יום של סבל, חוזרים רצוצים לעין גב. הלילה עובר ללא שינה, מחכים ליום המחרת אולי יביא אתו חדש.

שישה ימים אני נמצא בסירה, על פני הכנרת כשבידי החבל ובקצהו העוגן ובלבי תקווה, אולי ינתן סימן ונוציא את דב ממעמקי הים. ממשיך שלמה דורי:

לא ידענו, איפה הסירה טבעה ואיפה הגופות, היה בקבוצת השרון, חבר בשם עקיבא גושן שהיו לו קשרים עם הצבא הבריטי ודרכם הזמינו מקהיר אווירון, עם מכשירים לגילוי צוללות. הוא הגיע וגילה איפה הסירה, זרק

הספינה חזרה לאסוף את האחרים, התברר שכאשר הספינה חזרה לסירה, ראו שהסירה צוללת בבת אחת, למעמקי הים

מצוף פקק ובהמשך ירדו אמודאים מחיפה והתברר שהגופות היו צמודות לדופן הסירה. 11 רפתנים, מהפעילים ביותר בענף, טבעו בים. מקבוצ מרחביה טבעו שני רפתנים עמודי התווך של הרפת, בכפר יחזקאל טבע יואל הייבוש, שהיה רפתן ידוע בענף ומכפר

יהושע טבע רחלבסקי. התאחדות מגדלי בקר והמרכז החקלאי הוציאו חוברת מרגשת "לזכרם" של 11 הניספים. בפתח החוברת כתב חיים הלפרין: "אנשי עמל, חלוצי החקלאות העברית, בוני משק ומולדת, מחדשי מסורת הבוקרים, צמאי תורה ודעת הלכו לפי תומם לכינוסם, כינוס הבוקרים העברים בארץ האבות אחד עשר מהם ניספו, טבעו, אבדו. אש עלומים יוקדת קראה לתענוג התייחדות עם הטבע, לאחר יומיים של עיון ודיון. הלהט הקיף גם בוגרים וקשישים וברוב עם עלו על סירות מעטות, לשוט על פני הכנרת לאור הירח.

לא נמצא מקום מספיק בסירות, ובלב לא נמצא כלל מקום לחשבון, לשיקול ולזהירות. הכנרת השקטה, הצנועה, אשר ברגעי קצפה הנדירים, כבר לקחה לא אחת מטובי אחינו, בלעה הפעם יותר מידי. אחד עשר אבות ואימהות, אחים ואחיות, בנים ובנות, רעים ורעיות של רבים יקרים לכולנו. אותות צנועים לחיילים האלמונים בצבא ההגשמה החלוצית. בהמשך מוגבר של פועלם ודרכם ננוחם. ולכנרת ולמשוטטיה ייאמר: "בל יטופון עוד כאלה, הרפו מקרבנות חנם". ■